

Uitreiking eerste persoonscertificaten voor preventiemedewerkers, 27 oktober 2005

Globale tekst van de inleiding door Fenny P. Michel, Netwerk Arbocoördinatie

Het woord arbocoördinator kent zijn oorsprong in de jaren negentig van de vorige eeuw. De arbocoördinator heeft inmiddels een status verworven als functie die een waardevolle bijdrage levert aan het verbeteren van de arbeidsomstandigheden binnen bedrijven en organisaties. Uit onderzoek blijkt dat waar een arbocoördinator actief is, het bedrijf of de organisatie 'beter' scoort m.b.t. het verbeteren van arbeidsomstandigheden en het voorkómen van ziekteverzuim.

In menig bedrijf of menige organisatie waren vóór 1 januari 1994 al functionarissen op het gebied van preventie actief, bijvoorbeeld middelbare en hogere veiligheidkundigen. Met de komst van de Wet TZ/Arbo per 1 januari 1994 kwam de arbodienst als verplichte externe deskundige in beeld. Bij veel bedrijven en organisaties ontstond daardoor de behoefte aan een functionaris die o.a. zorgde voor een goede afstemming tussen het interne arbobeleid en de externe deskundige ondersteuning.

Als gevolg van deze ontwikkeling ontstond er een opleidings- respectievelijk professionaliseringsvraag m.b.t. de arbocoördinator.

Het toenmalige NIA (Nederlands Instituut voor Arbeidsomstandigheden en nu TNO Kwaliteit van Leven | Arbeid) pakte de professionaliseringsvraag op en er ontstonden de eerste cursussen voor arbocoördinatoren. De functie arbocoördinator deed zijn intrede.

De cursisten gaven aan naast de cursussen ook behoefte te hebben aan collegiale contacten met mensen die voor dezelfde typen vraagstukken stonden. Zij waren vaak de enige in een organisatie belast met een taak in de zorg voor arbeidsomstandigheden. Het Netwerk Arbocoördinatie werd opgericht.

Naarmate het Netwerk groeide ontstond er behoefte aan een verdere profilering van het vakgebied van de arbocoördinator. De leden van het Netwerk gaven aan behoefte te hebben aan een profiel waaraan zij zich konden toetsen of dat als basis kon dienen voor de functie-omschrijvingen binnen organisaties. Zo werd in samenspraak met opleidingsinstellingen, certificerende instellingen en vertegenwoordigers vanuit het Netwerk het beroepsprofiel van de arbocoördinator: het beroepsprofiel voor de arbocoördinator op MBO- en HBO-niveau zagen het licht.

De boreling moest verder gevoed en gelaafd worden. Vele leden van het Netwerk Arbocoördinatie gaven aan dat er gewerkt zou moeten worden aan een steviger belangenbehartiging van de arbocoördinator. Toen TNO aangaf dat het Netwerk Arbocoördinatie deze stap niet kon maken, immers TNO wil zich niet profileren als belangenbehartiger van 1 groep deskundigen, ontstond de BVAA.

De BVAA is nu de echte en enige belangenbehartiger voor de arbocoördinatoren, terwijl het Netwerk Arbocoördinatie zich richt op het faciliteren van de arbocoördinatoren d.m.v. schriftelijke en digitale informatie- en kennisoverdracht, alsmede door het organiseren van Netwerkdagen.

De BVAA heeft haar rol met verve opgepakt, getuige deze bijeenkomst waarin de eerste certificaten voor preventiemedewerkers worden uitgereikt.

De BVAA deed in 2003 voor het eerst van zich horen.

De doelstelling van de beroepsvereniging sluit aan bij de professionaliseringstendens die ruim een decennium geleden in gang is gezet en waar het Netwerk Arbocoördinatie mede aan de voet heeft gestaan. Namens het Netwerk ben ik daar trots op.